

det hele Areal, saa giver man jo Anledning til at troe, at den paagjældende Lodsejer vil kunne købe Byggefrihed hvorsomhelst paa hele Areallet for en saadan vis bestemt Sum. Men der vilde de paagjældende Giere atter finde sig skuffede, thi, naar de udstykke dette Areal, skal der finde en Dantaxation Sted, og da skal den Værdiforhøielse, som er lagt paa hele Areallet, fordeles paa Parcellerne, men den skal ikke fordeles ligelig; hvorendes Taxations-commissionen vil komme til at fordele Værdiforhøielsen paa de forskjellige Parceller, foreligger ikke her og kan ikke sees her. Smid- lertid har vistnok Udvalgets Hensigt været meget god, og stor Skade vil jeg ogsaa troe, at der ikke vil kunne afstedkommes derved. Med Hensyn til Indstillingspunkterne behøver jeg ikke at tilføie Noget til, hvad den høitærede Krigsminister allerede har yttret med Hensyn til Punkt 1, hvor Udvalgets Mindretal misbilliger, at Affald paa gaarlige Ydelsener af Statskassen er uden Rigsdagens Samtykke bleven modtaget som en Deel af Bederlaget for Fæstningsterrainets Overdragelse til Kjøbenhavns Commune. Regjeringen har troet i dette Tilfælde at handle overeensstemmende med den den givne Fuldmagt og i Statens velforstaade Interesse, og da Sagen virkelig ikke mere var i den samme Stilling, som den havde været tidligere, men der her forelaa en ganske anden Afsløsningsmaade, saa forekom det ikke Regjeringen, at der kunde være nogen Betænkelighed ved at benytte den givne Bemyndigelse paa den Maade, som skeet er. Naar i Indstillingspunktet Nr. 2 Udvalgets Fleertal anbefaler Regjeringen, at lade Bestyrelsen af de Sager, der vedrøre Grundene indenfor Demarcationslinien om Kjøbenhavn overgaae til den civile Forvaltning, saasnart Overleveringen til Communen af det den overdragne Terrain har fundet Sted, saa har jo allerede den høitærede Krigsminister anbefalet Udvalgets Fleertal at redigere bene [Anbefaling noget anderledes, for at den kan være correct og kan tages tilfølg. Jeg skal imidlertid henstille til Udvalgets Fleertal, om det ikke var ligesaa godt at lade denne Anbefaling falde, thi at det var Regjeringens Hensigt at lade Forretningerne overgaae til civil Forvalt-

ning var jo allerede udtryffeligt udtalt af mig som tidligere Krigsminister, og det forekommer mig derfor, at det er lidt overflødigt nu at anbefale Noget, som Regjeringen allerede har sagt, at den var villig og havde til Hensigt at gjøre; det seer ikke ganske godt ud, synes det mig saaledes at give en Anbefaling, som Regjeringen allerede er kommen i Forkjøbet med, men Sagen har jo hellerikke nogen videre Betydning, saa jeg skal ikke opholde mig derved. Indstillingens Nr. 3 vil Udvalget formodentlig ogsaa finde sig foranlediget til at tage tilbage, da de paagjældende Giere nu have søgt Krigsministeriet eller Staten. Indstillingens Nr. 4 troer ogsaa jeg at turde paa det Bedste anbefale, og jeg troer, at det vilde være rigtigt, om man kom denne Mand til Hjælp saasnart som muligt, da der virkelig for ham taler en meget høi Grad af Villighed. — Forresten har det for mit Bedkommende ikke kunnet være uden Tilfredsstillelse at see, at de Angreb, som Krigsministeriet har været Gjenstand for med Hensyn til Gjennemførelsen af denne Lov efterhaanden ere svundne ind til saa overmaade Lidet, og at det Lidet, som nu er tilbage, staaer paa saa overmaade svage Fødder. Naar jeg seer tilbage paa alt det, der er foregaaet med Hensyn til denne Sag, og naar jeg navnlig erindrer, at det ærede Medlem, som er Formand for Udvalget, i sin Valgtale fortalte sine Vælgere, at han vilde gjøre, hvad han kunde, for at bevise en anden Fremgangsmaade end den, Krigsministeriet havde benyttet ved Lovens Gjennemførelse, „hvis ikke Krigsministeriet, hvad han endnu haabede, maatte beslutte sig til at frafalde sine efter hans Mening uhjemlede Fordringer om øieblikkelig Nedrivning uden Erstatning af alle Bygninger, der være behæftede med et Revers“ — en Udtalelse, som jo det ærede Medlem mange Gange senere har erfaret har været fuldstændig ubegrundet —, naar jeg gaar tilbage dertil, og seer alle de Angreb, som have været rettede imod Krigsministeriets Virksomhed i denne Sag, og som maaffee aldrig have fundet Sted i Anledning af nogen anden, langt betydeligere Expropriation, saa kan